

Naš glas

GLASILO KOMBINATA DELAMARIS

INTERNA IZDAJA

LETO XIII.

IZOLA, AVGUST 1971

ŠT. 3

Pred dvajsetimi leti

Pogled v leto 1951 — začetki samoupravljanja v podjetjih

ARRIGONI IN EX AMPELEA

Najprej naj poudarim, da so bili leta 1951 ti kraji svobodno tržaško ozemlje (STT), na katerem je deloval Okrajni ljudski odbor Koper.

Sedanji obrat Argo je nosil ime ARRIGONI, obrat Iris pa EX AMPELEA; delovala sta kot ločeni podjetji.

Že leta 1950 po razglasitvi zakona o delavskem samoupravljanju in ustanavljanju prvih delavskih svetov so v obeh obratih potekale široke razprave za ustanovitev takih organov. V začetku so delavci ustanavljali neformalne tovarniške svete, ki so kasneje prevzeli vlogo delavskega sveta. V še dosegljivem arhivskem materialu je v sklepah vidna velika politična aktivnost delavcev za prevzem tovarn v svoje roke, kar je povzročalo tudi določene težave. Geslo »Tovarne delavcem« (Le fabbriche agli operai) je bilo povsod prisotno. Iz leta 1951 so skoraj vsi arhivski dokumenti o samoupravljanju pisani v italijanskem jeziku ali dvojezično.

V podjetju Arrigoni je bil tedaj direktor Adriano Stolfa, v podjetju Ampelea pa Alojz Hudales, ki še danes živi v Izoli in je bil do upokojitve član našega kolektiva.

PRVE VOLITVE V DS

Z odločbo tedanjega Okrajnega ljudskega odbora Koper št. 120/35 in 120/40 z dne 5. 3. 1951 je bilo določeno, da se izvedejo prve volitve v delavski svet podjetja.

V podjetju ARRIGONI so bile volitve 20. marca 1951; izvolili so 50 članov delavskega sveta in 9 članov upravnega odbora. V podjetju AMPELEA pa so bile volitve 22. marca 1951; izvoljenih je bilo prvih 45 članov delavskega sveta in 9 članov upravnega odbora.

I. SEJA DS V PODJETJU ARRIGONI

Delavski svet v podjetju Arrigoni se je sestel 28. marca 1951 na prvi seji, po kateri je tudi vklesana tabla na tovarniškem dimniku. Sejo je začel Giovanni Pugliese. Po verifikaciji mandata in potrditvi dela volilne komisije, ki jo je vodil Luigi KNEZ, so izvolili tudi prvega predsednika delavskega sveta tovariša SALVATORA ULCIGRAJA.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Okrajni ljudski odbor KOPER

Tajništvo - Segreteria
120/35 - 51.

Delavski svetl. odločba.
Consigli degli operai,
decisioni.

o d l o č b o

Za naslovno podjetje se določi dan volitev delavskega sveta podjetja na 20. marca 1951.

Število članov delavskega sveta naslovnega podjetja se določi na 50 (petdeset) članov.

Število članov delavskega upravnega odbora se določi na 9 (devet) članov.

S. P. - S. M.

Tajnik - Segretario:

(Kozlovič Celestin)

Del odločbe OLO Koper iz leta 1951 o določitvi volitev delavskega sveta

UVODNA BESEDA

Minilo je dvajset let od prvega zasedanja delavskega sveta podjetja.

Dvajset letnih načrtov in dvajset zaključnih računov je bilo zaupanih našim rokam. Bila so leta, ko smo bili s svojim delom zadovoljni, bili pa so časi, ko naših predvidevanj iz »objektivnih« razlogov nismo izpolnili. Mnogo je stvari, ki bi lahko bile drugačne, boljše, še več pa je tistih, na katere smo lahko ponosni, tako da lahko z dvignjeno glavo vsakomur pogledamo v oči.

Mislím, da smo danes, ko na grafikonih in v poročilih kot na ekranu odvijamo naših dvajset pomladi, lahko zadovoljni. Zadovoljni z milijoni, kilometri proizvedenih ribjih konzerv, s tisoči vagoni predelane kave, z morji juhe in še nešteto drugih proizvodov, brez katerih bi bila naša jedilna miza pomanjkljiva, nepestra — lahko bi rekli revna.

Iz majhnega števila manufakturnih obrti smo zgradili podjetje, veliko večje po ugledu, ki ga uživa, kot pa po številkah, s katerimi se lahko predstavi; zaposluje 1300 delavcev, ki s svojim delom proizvedejo 15 do 20 milijard novoustvarjene vrednosti letno.

Lahko trdimo, da so redka gospodinjstva, ki bi ne potrošila vsaj en proizvod dnevno z našim znakom. Do sedaj ni bilo lahko, tudi v bodoče ne bo, toda vložiti moramo vse napore in moči, da bo ime »Delamaris« svetilo še močneje. Resničneje. Stvarneje.

Odgovorni urednik

RAZPIS VOLITEV V SAMOUPRAVNE ORGANE

Na zadnji seji delavskega sveta v petek, 27. avgusta, je bil po daljši razpravi sprejet statut podjetja. Delavski svet je razpisal tudi volitve v samoupravne organe. Volitve v nove samoupravne organe bodo opravljene do konca septembra.

O samoupravnih sporazumih

Z novim zakonom SR Slovenije o samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o merilih za usmerjanje delitve dohodka in osebnih dohodkov je postavljeno osnovno načelo, da delovni ljudje v organizacijah združenega dela določajo in usklajajo osnove in merila za delitev dohodka in osebnih dohodkov.

Merila za delitev dohodka in osebnih dohodkov morajo po tem zakonu zagotavljati: da se sredstva za zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb delavcev gibljejo v odvisnosti od doseženih rezultatov dela; da so razlike med osebnimi dohodki delavcev istih ali sorodnih kvalifikacijskih in poklicnih skupin, zaposlenih pri enakih ali sorodnih delih, predvsem odraz razlik v delovni storilnosti in delovnih pogojih ter da je tolikšna izločitev sredstev iz doseženega dohodka v poslovni fond, da se krepi akumulativnost in reproduktivna sposobnost gospodarske organizacije.

O čem se gospodarske organizacije dogovarjajo v samoupravnem sporazumu?

S samoupravnim sporazumom se dogovarjajo o naslednjem:

— o kalkulatvini osebnih dohodkov, ki so kot najnižja obračunska osnova za delitev osebnih dohodkov; v sporazumih določajo delovna mesta ali poklice,

značilne za delovne organizacije določenih dejavnosti;

— o merilih poslovne uspešnosti, ki upoštevajo zlasti doseženi dohodek, število zaposlenih ter njihov kvalifikacijski sestav, ustrezna sredstva kalkulatvini osebnih dohodkov idr.;

— o merilih, ki spodbudijo rast produktivnosti dela in poslovnih uspehov in katera zagotavljajo, da se skupna sredstva za osebne dohodke večajo predvsem v odvisnosti od doseženih rezultatov dela;

— o najnižjem in najvišjem osebnem dohodku, ki pripada delavcem za opravljeno delo v polnem delovnem času;

— o merilih, po katerih se bodo sredstva za zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb delavcev večala le, če je dosežena dogovorjena minimalna stopnja akumulativnosti;

— o merilih, po katerih se določajo sredstva za skupne potrebe delavcev, kot so izplačilo regresa za letni dopust, izdatki za prehrano zaposlenih idr.;

— o merilih za določanje zneska osebnih prejemkov, ki bre-

menijo materialne stroške, kot so dnevnice, kilometrine, terenski dodatki, dodatki za ločeno življenje in podobno.

Tudi naše podjetje bo moralo pristopiti k samoupravnemu sporazumevanju z ostalimi organizacijami živilske industrije.

Kaj pa pomeni samoupravni sporazum za naše podjetje?

1. S podpisom samoupravnega sporazuma je podjetje dolžno uskladiti svoje splošne akte o delitvi dohodka in osebnih dohodkov z odločbami samoupravnega sporazuma.

2. Treba bo paziti, da ne bodo izplačana sredstva za osebne dohodke in skupne potrebe delavcev prekoračevala sredstev, izračunanih po samoupravnem sporazumu. Posledica prekoračevanja bi bilo plačilo prispevka v republiški sklad skupnih rezerv.

Iz zgornjega lahko sklenemo, da bomo morali krepiti svoje poslovanje, da bomo lahko izplačevali osebne dohodke po samoupravnem sporazumu. Nesposobnost delovne organizacije za izplačevanje z družbenim dogovorom določenih osebnih dohodkov je eden od znakov, da je delovna organizacija na meji rentabilnosti in ima slabe izgleda za vključevanje v gospodarske tokove.

Aldo Žmak

Samoupravno dogovarjanje v živilski industriji gre h kraju

Delamaris bo sklenil samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnih dohodkov skupaj z ostalimi podjetji živilske industrije v Sloveniji. Delo za sporazum traja že ves julij in avgust. Tu gre predvsem za enako vrednotenje delovnih mest glede pogojev dela, kar bo vsakemu podjetju omogočilo izračun mase osebnih dohodkov. Tako izračunano maso osebnih dohodkov bo podjetje izplačevalo, če bo poslovalo z določeno minimalno stopnjo dobička. Pogajamo se tudi o faktorju stimulacije oziroma o delitvenem razmerju ostanke dohodka za primere, ko podjetje posluje z več kot minimalno akumulativnostjo.

Samoupravni sporazum bo omogočil, da bodo v bodoče osebni dohodki med podjetji bolj usklajeni, kot so bili do sedaj, saj bodo odvisni neposredno od uspešnosti poslovanja posameznega podjetja. Zagotavljali pa bodo tudi akumulacijo podjetju, kar do sedaj ni bilo uzakonjeno. Samoupravni dogovor bo potrdil delavski svet predvidoma v začetku septembra.

Tomaž Pavletič

Pred dvajsetimi leti

(Nadaljevanje s 1. strani)

Dokument o tej seji priča, da je bila izvolitev prvega predsednika DS sprejeta z močnimi aplavzi in vzkliki »Evviva il presidente del consiglio degli operai«. Na tej seji je imel direktor daljši govor.

V upravni odbor so bili izvoljeni: GIOVANNI COSTANZO, MARIO PELLIZZARO, CARLO DEGRASSI, GIUSEPPE KLEVA, GIOVANNI DELISE, ANNA TUL, MARIO CARLIN, NELLA FERLUGA in direktor po položaju ADRIANO STOLFA.

Za prvega predsednika upravnega odbora je bil izvoljen Jožef (Giuseppe), ki je sedaj zaposlen in živi v Izoli.

EX AMPELEA

V podjetju Ampelea so kot v podjetju Arrigoni imeli tovarniške svete še pred dejanskimi volitvami v delavski svet dne 22. marca 1951. Takoj po volitvah se je sestel delavski svet in izvo-

lil za prvega predsednika delavskega sveta NICOLA CHICCA, ki je do upokojitve bil član našega kolektiva in sedaj živi v Izoli.

Prvi izvoljeni upravni odbor se je v podjetju Ampelea sestel 3. aprila 1951.

Člani UO so bili: BRUNO FRAGIACOMO, ELIO SFILIGOJ, RENATO BOŽIČ, JOŽE ŠKERLIČ, NEVIO DELISE, CARLO CARBONI, PIERINA CHICCO, ANITA TROIAN in direktor ALOJZ HUDALES po položaju.

Za prvega predsednika upravnega odbora je bil izvoljen ELIO SFILIGOJ, sedaj zaposlen v podjetju Mehanotehnika in živi v Izoli.

Leta 1951 je bil sekretar osnovne organizacije ZK v podjetju Arrigoni Jordan Muženič.

Italo Delloro pa je bil v ex Empelei predsednik tehnične ekonomske komisije. Oba tovarniša sta še člana našega kolektiva.

Gradivo zbral iz arhivskih podatkov:

Davorin Reščič

NOVI RIBARNICI V AJDOVŠČINI IN IDRJI

Delavski svet je odobril potrebna sredstva za adaptacijo prostorov v Idriji in Ajdovščini, ki bodo Delamarisu služili za prodajo rib.

Novice iz proizvodnega obrata »Iris«

V zadnjem času posvečamo mnogo pozornosti razvoju in proizvodnji v obratu za predelavo rib.

Menimo, da je na tem mestu potrebno seznaniti vse člane kolektiva z dogajanjem, ki so v teku ter s tistimi, ki se predvidevajo v bližnji bodočnosti.

Mnogokrat izvemo o takih dogajanjih šele takrat, ko so določeni stroji ali naprave že v naših obratih. Vsi pa vemo, da je do nabave in montaže potrebno opraviti kopico dela. Samoupravljalci, ki neposredno sodelujejo pri upravljanju podjetja, so o teh stvareh seznanjeni na sejah samoupravnih organov, kjer tudi odločajo o takih in podobnih stvareh. Menimo, da smo za tako obveščanje in seznanjanje kolektiva zainteresirani vsi od prvega do zadnjega, predvsem zaradi tega, da izvemo, ali je bila odločitev pravilna in koristna ali ne.

Ob organizacijskih spremembah, ki jih je sprejel delavski svet kombinata »DELMARIS« v mesecu aprilu tega leta, smo formalni posamezne skupine strokovnih delavcev, ki naj bi skrbeli za dvig produktivnosti posamezne proizvodnje, za modernizacijo posameznih proizvodnih procesov, za pocenitev in masovnost obstoječih in novih proizvodov, za ureditev tehnologije v posameznih obratih, za ureditev delovnih mest; skrbeli naj bi tudi za direktnega proizvajalca, ki bi z manjšimi fizičnimi napori in v boljših pogojih dela več ustvaril.

Pri uvajanju nove ali racionalizirane tehnologije prihaja vedno do določenih težav. Zaradi tega je skoraj normalno, da pride do zadržanosti ali nezaupanja. Tako nezaupanje je lahko posledica nezadostne obveščenosti, nepoznavanja delovanja novih strojev in naprav, odnosno bojzani, da se ne bomo mogli dovolj hitro privaditi novemu načinu dela.

Med najvažnejšimi dogajanjem v obratu »IRIS« je postopna modernizacija obeh linij za predelavo drobne plave ribe, katero naj bi zaključili skoraj v celoti še v letošnjem letu. Med najvažnejše naprave v tem proizvodnem procesu spadajo stroji za obglavljanje drobne plave ribe, ki so v poskusnem obratovanju ter jih bo potrebno sčasoma prirediti tudi za obglavljanje manjših sardel, inčunov in papalin. Vrsta transportnih trakov bo v tej fazi olajšala manipulacije s tovrstno surovino ter omogočila hitrejši pretok materialov od začetka do konca proizvodnega procesa.

Prav tako je predvidena montaža novih zapiranih strojev za naše standardne formate. S povečano kapaciteto zapiranja bomo odpravili ozko grlo pri zapiranju. Istočasno bi lahko predelovali drobno plavo ribo ter delno proizvajali tudi različne predjede.

Stalen problem in ozko grlo predstavlja kontrola doz, ki bo modernizirana z nabavo ustreznega pralnega stroja ter s transportnim trakom za neposredno pregledovanje doz. Na ta način bomo odpravili del manipulacije v tem delu procesa ter olajšali zaključno fazo omotavanja doz na zavijalnih strojih ter samo skladiščenje in odpremo izdelkov.

Pomembna sprememba se dogaja v zadnjem času na področju internega transporta oz. pretoka materiala v obratu »IRIS« in v vsem kombinatu. Nabava viličarjev in ročnih dviznih vozičkov ob uporabi določenega števila palet predstavlja prehod v cenejši, hitrejši in lažji pretok blaga v skladišča surovin, lažje razkladanje, funkcionalnejše vskladiščenje, hitrejši dovoz in pripravo surovin na delovna mesta. S tem so opravljeni hitrejši premiki dodelanih surovin in materialov v sami proizvodnji, hitrejši prevoz v skladišča gotovih izdelkov. V skladiščih samih dosežemo tako lažjo manipulacijo z izdelki ter hitrejšo odpremo oz. nakladanje prevoznih sredstev. Vendar se prav na tem področju prepočasno privajamo določenim spremembam, ki jih taka prevozna sredstva narekujejo pred začetkom proizvodnega procesa in v zaključku proizvodnega procesa oz. odpremi izdelkov.

Ob modernizaciji linij za predelavo drobne plave ribe in ob

uvajanju paletizacije v obratu pripravljamo študijo o modernizaciji predelave tune in drugih vrst ribe, ki jih uporabljamo za izdelavo vseh vrst predjedi. Ta modernizacija naj bi zajela postopno odpravljanje določenih faz dela (dpr.: ročno drobljenje očiščenega mesa v drobce, ročno nalivanje omak in drugih naličkov, modernizacija določenih faz postrežbe itd.) ter druge racionalizacije, ki se pojavljajo kot potreba za ureditev dela na določenih delovnih mestih. Študija naj bi omogočila rešitev problema vsklajevanja in nemotenega proizvodnega procesa v tistih fazah, ki so skupne obema proizvodnim procesoma (predelavi drobne plave ribe in predelavi predjedi). Skupne faze so: zapiranje, sterilizacija, kontrola doz in končna faza omotavanja in pakiranja izdelkov.

V gornjem sestavku smo le delno prikazali načrte za urejanje obrata, ki so že v razvoju in tiste, ki jih pričakujemo v bližnji bodočnosti. V prihodnjih številkah pa nameravamo podrobneje obdelati posamezne dele proizvodnih postopkov, ki so vezani na spremenjen način dela ob uporabi novih strojev in naprav.

Pugelj — Baričič

AKCIJSKI PROGRAM ZA STABILIZACIJO SPREJET NA DELAVSKEM SVETU

Delavski svet je sprejel akcijski program za izvajanje stabilizacijskih ukrepov. Z uresničevanjem tega programa se bo v splošne napore za stabilizacijo vključilo tudi naše podjetje. O teh ukrepih bodo razpravljali tudi zbori delovnih enot.

Tomaž Pavletič

Obrazi so ožarjeni: Novi stroj je prispel

Delo na raziskovalni ladji »Knežak«

Ob koncu svojega šolanja sem zvedel, da bom kot najboljši dijak Ribiške šole odšel na prenovljeno ladjo »Knežak«. Ob tej priložnosti sem bil seznanjen tudi z namenom in področjem dela te ladje, ki naj bi delala na področju raziskave, poleg tega pa naj bi lovila ribo kot ostale ladje.

S temi skromnimi podatki sem si ustvaril predstavo o tem, kakšna je ta ladja. Sicer sem jo že prejšnja leta opazoval in zdela se mi je imenitna, kljub temu, da ni bila v najboljšem stanju, vendar je bila največja.

Vseeno pa sem bil malo razočaran glede dela na njej. Vse skupaj sem si v domišljiji predstavljal bolj romantično, bolj zanimivo in predvsem razburljivo — samo zaradi besede »raziskovalna ladja«. Predstavljal sem si raziskovanje v podobnem obsegu, kot jih je opravljal francoski raziskovalec Pierre Cussto na svoji ladji »Calipso«. A stvarnost je čisto drugačna. Raziskovanja so rutinska in za gledalca nezanimiva. Raziskujemo različne stvari, in sicer po dveh programih. Prvi program je pomemben za naše podjetje, drugi pa je bolj teoretične narave in trenutno ni tako pomemben, vendar se bo v bodočnosti pokazala nujna potreba po takih raziskovanjih v ribo-

lovu, če hočemo v ribištvo uvesti nove metode. Sedaj v glavnem izvajamo naloge iz prvega programa.

Sodelovali smo tudi z Mednarodno poletno šolo za morske biologe iz Strunjane. Pobudnik raziskovanja je »Delamaris«, s katerim sodelujejo tudi biologi iz Strunjane, Ljubljane in drugih držav. Zadnje ter zelo zanimivo raziskovanje je o tem, kako vpliva svetloba in barve na ribe.

Moje delo se bistveno ne razlikuje od dela, ki ga opravljajo na drugih ladjah, poleg tega pa moramo pomagati biologom ter pripravljati ladjo za posebne naloge. Vendar upam, da bodo kasneje tudi meni poverili pomembnejše naloge.

Upamo, da bomo tudi v bodočnosti pomagali ribolovu, da se bo še dalje razvijalo, saj je to zelo pomembna pa tudi lepa dejavnost.

Gorazd Rant
m/l »Knežak«

Celo jutraj je vstal z levo nogo, da mu ne bi očitati, da je desničar.

Dokler si mlad, so dnevi kratki in leta dolga. V starosti je obratno.

Paleta

Paleta, palet, na paletah!

Velikokrat pride do naših slušnih organov ta izraz: paleta!

Kaj je paleta?

Kar se po naših dvoriščih valja; kar je iz lesa, a ni sod, ne zaboj, to je paleta.

Nekaj desk zbitih skupaj v določeno obliko ter z določenimi dimenzijami: to je paleta.

Zakaj nam služi?

Služi jo za preprečevanje mazanja rok; za nadomeščanje naše energije z energijo stroja — viličarja; za povečevanje storilnosti pri razkladanju in nakladanju.

Kje jo lahko uporabljamo?

Praktično lahko uporabljamo paleta povsod: za prevoz pločvine, jajc, rib, sodov, kave... Skupna teža take paletne enote pa ne sme presegati tona.

Kdaj jo uporabljamo?

Vsekakor med delovnim časom. Za kurjavo v naših domovih ni priporočljiva, prav tako ni priporočljiva za domači transport, saj je mehanizacija — potrebna za manipuliranje s paletami — predraga.

S čim prenašamo paleta?

Kakor vsako delo moramo tudi to opraviti z voljo ter z energijo naših mišic. Če gledamo nato-vorjeno paleta ter si samo želimo, da bi se premaknila, je to premalo. Želji moramo dodati še nekaj kinetične energije. V pomoč so nam viličarji ter ročni hidravlični dvizni vozički.

Kako naj ravnamo s paletami?

Zaželeno bi bilo, da s paletami ravnamo kakor z žensko — nežno! Če pa smo grobi, bomo morali večkrat nabavljati paleta.

Čemu uvajamo paleta?

Če bi dejal, da jih uvajamo, ker jih tudi drugi uvajajo, bi to čudno zvenelo. A je tako!

Če čim več podjetij uvaža paleta, je transport cenejši; če je transport cenejši pomeni, da je hitrejši... Čas je denar!

Paleta se uporablja od druge svetovne vojne dalje vsepovsod. Če se hočemo postaviti na nivo industrijsko razvitih držav, moramo čim več uporabljati PALETE ter v bodoče CONTAINERJE.

Rudi Pavlič

POLJSKI RIBOLOV

Poljski ribolov ima močne tradicije že v davnini, vendar je bil do druge svetovne vojne brez večjega gospodarskega pomena. Bil je to individualni ribolov na majhnih ladjah blizu obale. V letu 1946 so ulovili vsega skupaj 23.300 ton, to je nekaj več kot Jugoslavija.

Po vojni so Holandci pristopili v pomoč z instrukcijami in 10 let učili način lova s kočami.

Začeli so tudi graditi večje ribiške ladje — kočarje. V 1955. letu je Poljska imela že 28 večjih kočarjev in 397 manjših. Lovili pa so samo v Baltičkem in Severnem morju.

Potreba po kvalitetni ribi je bila čedalje večja. Teh potreb pa sezonski ribolov na Baltiku ni mogel zadovoljiti. Treba je bilo iskati nova lovna področja. Zato so leta 1960 začeli graditi večje ribiške ladje za oceanski ribolov. V obdobju 1960—1965 so zgradili še 46 ladij kočaric različnih tipov.

Do leta 1971 se je število teh ladij in njih tipov še povečalo. To so predvsem ladje kočarji, prilagojene za oceanski ribolov za večmesečno delo na morju. Imajo hladilne naprave in naprave za filtriranje, za ribjo moko in ribje olje. Število posadke je odvisno od tipa ladje in šteje od 49 do 102 oseb.

Pri lovu jim pomagajo še ribiške ladje (okrog 10.000 BRT), baze, ki pobirajo s teh ladij že gotovi produkt. Te ladje lovijo na vsem Atlantiku.

Lovijo z lebdečimi in globinskimi kočami, kombinirano, odvisno od vrste lovljene ribe. V 1970 je Poljska dobila prvo ladjo za lov s plivarico. To je za Poljake čisto nov način ribolova, dosegajo pa zadovoljive rezultate.

Nekaj tipov ladij lovi predvsem polenovke (Gadus), morske liste, škorpene (karmazin) in sledi. Ostali tipi ladij pa lovijo skuše, zobatce, sardine in šure. Kapaciteta zmrzovanja ribe teh ladij je od 25 do 30 ton dnevno, ribje moke pa do 5 ton dnevno. Ladje so opremljene z najnovejšimi tipi vertikalnih in horizontalnih eksonderjev in z mrežami.

Kakor vidimo, so Poljaki naredili zelo velik skok v ribištvo, saj so s 23.300 ton ulova leta 1946 skočili na 500.000 ton v letu 1970. V bodoče je predviden še večji razvoj ribištva. Vse investicije nosi država, saj ribištvo ustvarja skoraj eno tretjino narodnega dohodka.

Vojko Čok

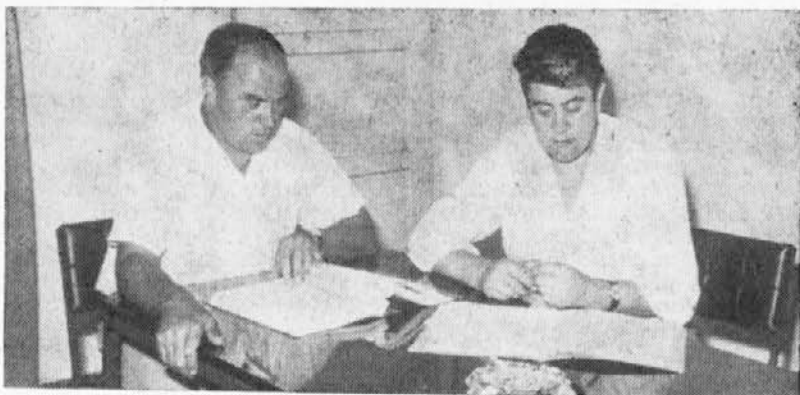
Jože Škerlič pripoveduje

V tovarni delam že od leta 1943. Zaposlil sem se pri predelavi ribe v Irisu. Takrat se veda še ni bilo asfalta in tudi avtobusa ne, da bi se pripeljal na delo iz Kort, od koder sem doma. V Izolo smo morali peš. Med potjo smo si s petjem krajšali čas. Tedaj je bilo v Irisu zaposlenih 1350 delavcev, predelali pa smo tudi do 3,5 vagona rib v osmih urah. To je bilo zame, ki sem bil predelavec, največje veselje. Ulovljeno ribo smo prevzemali iz ladij direktno na pomolu v Irisu, ki je bil s tračnicami povezan s proizvodnjo in hladilnico.

Seveda sem se tudi v tistih časih kdaj skregal, kajpak če je šlo za pravično stvar. Spominjam se, da sem v dokaz svojega pravičnega stališča nekoč dvignil mizo bivšega direktorja Hudalesa. To so bili res lepi časi. Vse, kar smo se dogovorili, je veljalo. V samoupravnih organih smo svoja stališča vztrajno zastopali in nismo bili nezainteresirani, kot se danes večkrat dogaja. Kljub vsemu, tudi šestim različnim plačam, ki jih imajo vratarji in čuvaji za isto delo, sem prepričan, da gre na boljše.

Omeniti moram, da sem bil tudi partizan od leta 1943 dalje. Nemci so me zajeli pri Novem mestu, nato pa so me odpeljali v zapore v Ljubljano. Begunje in končno v Innsbruck v Avstrijo. Čeprav sem bil zajet kot partizan in se imam le naključju zahvaliti, da sem ostal živ, se mi čas ujetništva ne šteje dvojno. Naj bo tako ali drugače, dejstvo pa je, da je direktor Ampelee Pertot, ko sem odšel v partizane, odredil, da moja žena prejema plačo, kot da bi delal.

Vsa leta do nesreče sem bil zelo aktiven, bil sem tudi član prvega upravnega odbora. Po nesreči pa se zame niso zadoستي pobrigali. Mislim, da moramo v tovarni uvesti več discipline in reda in imeli bomo še boljše rezultate.

Na vrsti je sistemizacija — predsednik DS in UO

DIREKTORJI — 1951 do 1971

V dvajsetletni dobi so naše podjetje vodili naslednji direktorji:
ARRIGONI od 1951 do 1959: Adriano Stolfi, Miro Martelanc in Franc Karo
EX AMPELEA od 1951 do 1959: Alojz Hudales, Branko Karaman in Drago Dolinšek
RIBA od 1954 do 1962: Andrej Komljanec
DELAMARIS — IZVOZ-UVOZ od 1952 do 1959: Mirko Amon, Alojz Lesjak
DELANGLADE Koper do 1959: Mario Santin-Walter
KOMBINAT DELAMARIS od 1959 dalje: Franc Karo, Maksimilijan Šiško in Andrej Verbič

PREDSEDNIKI SAMOUPRAVNIH ORGANOV — 1951 do 1971

Ob naši veliki obletnici samoupravljanja je prav, da se spomnimo, kateri člani kolektiva so bili izvoljeni za predsednike delavskih svetov in upravnih odborov v zadnjih dvajsetih letih.

ARRIGONI:

Predsedniki DS od 1951 do 1958: Salvatore Ulicigraj, Salvatore Zennaro, Jordan Muženič, Teodor Čok, Ivan Trampuž, Slavko Ratej
Predsedniki UO od 1951 do 1958: Giuseppe Kleva, Luigia Apollonio, Mario Delloro, Alojz Rošar, Viljem Može, Jožef Vrtovec

EX AMPELEA:

Predsedniki DS od 1951 do 1958: Nicolo Chicco, Milka Markovič, Giovanni Alessio, Valerij Markovič, Avgust Brezavšček, Ciril Zajc in Štefan Kocjančič

Predsedniki UO od 1951 do 1958: Elio Sfiligoj, Nevio Delise, Jožef Škerlič, Silvano Kaligarič, Jože Bajt, Milan Nardin, Zorko Dežjot, Avgust Brezavšček, Jože Bajt

RIBA:

Predsedniki DS od 1954 do 1961: Giuseppe Costanca, Anton Stanič, Julij Brzan, Silvo Muženič, Anteo Glavič, Bruno Giachin

Predsedniki UO od 1954 do 1961: Adalgerio Dudine, Stane Resnik, Anton Stanič, Lucjan Leban, Anton Kosovel, Anton Stanič, Stanko Adamič, Remigio Sironi

DELAMARIS — IZVOZ-UVOZ:

Predsedniki DS od 1952 do 1958: Ado Makarovič, Stane Makovec, Ado Makarovič, Rajko Makovec, Drago Lenček

Predsedniki UO od 1952 do 1958: Carlo Degrassi, Ivan Lenič, Rajko Makovec, Ivan Lenič, Boris Grebenc

DELANGLADE — Koper:

Predsedniki DS od 1954 do 1958: Giovanni Mazzelli, Štefka Milevoj, Pino Pobega

Predsedniki UO od 1951 do 1958: Giovanni Mazelli, Peter Mužica, Anton Krebelj, Peter Mužica, Peter Zahar

KOMBINAT DELAMARIS od 1959 dalje:

Predsedniki DS: Mario Santin, Marija Valenčič, Marko Rosanda, Mihael Kolenc, Tihomil Javoršek, Ivo Hajšek, Tomaž Pavletič, Savo Kapelj

Predsedniki UO od 1959 dalje: Marko Rosanda, Franc Krajnc, ing. Gabrijel Cotič, Slavko Jakša, Ivo Hajšek, Viljem Može, ing. Dušan Ferluga, Marjan Mlekuž

Vsem predsednikom, članom DS, UO in drugih organov samoupravljanja ter vsem članom delovne skupnosti ob 20. obletnici samoupravljanja v našem kombinatu iskrene čestitke!

Zbral iz arhivskih podatkov
Davorin Rešič

Perspektive v ribištvu

Kot povsod tudi v »Floti« pri manjkuje kadra, dobrega ribiškega kadra. Šola, ki je delovala, lahko rečem dobro, nam je dala osnovo in nas je delno vpeljala v ribolov. Pomanjkljiva je bila le pri združevanju prakse in teorije. Že tukaj je nastal prvi problem: učenci nismo poznali življenja ribičev in problemov, s katerimi se sedaj srečujemo na ladji.

Prvo leto šolanja je lepo minilo; brez problemov, brez dela. Odšli smo na prakso. Tukaj smo doživeli največjo preizkušnjo. Ribiči so nam pripovedovali o težkem življenju in kmalu smo ga tudi sami okusili. Tisti, ki so bili nezainteresirani in brez volje, so odšli. V drugem letu se stanje ni izboljšalo; zaslužek je bil majhen in spet jih je nekaj odšlo v druge poklice. Ostala nas je le skupnica tistih, ki smo želeli postati ribiči. Končali smo šolanje, toda tudi sedaj nismo zadovoljni, saj je zaslužek majhen.

V zadnjem času se nam je povrnilo upanje, da bomo živeli in uživali v našem poklicu, saj so danes v Izoli vse naše ladje opremljene z napravo za izvlačenje mrež; ekosonderje so na-

domestili z novimi, v programu je tudi sonar za iskanje rib v večjem obsegu.

V sestavu naše flote je tudi raziskovalna ladja. Pri raziskavah in poskusih sodeluje Pomorski inštitut univerze Ljubljana. Podjetje je močno zainteresirano za ribolov, načrtni ribolov. Nasprotje pa je razžva. Ribištvu, ki se je začelo razvijati šele po vojni, je takoj v začetku naletelo na težave. Ukinjen je bil regres. Prepuščeno je bilo zmožnostim

in zainteresiranosti delovnih organizacij. Se sedaj, ko je vso skrb prevzela delovna organizacija, nam ne puste izkrcavati rib v turističnih krajih. Ne zavedajo se, da ribolov traja celo leto, in da je mnogo družin odvisnih od tega, koliko rib bo ulovljenih!

Tako se moramo spoprijeti z različnimi problemi, ki nastajajo pri delu. Uspeh je odvisen tudi od nas, mladih ribičev. Podjetje nam omogoča celo nadaljnji študij za izpopolnitev v ribiški stroki.

Perspektive so, tudi uspeli bomo lahko; vse pa vedno bolj zavisi od dobrega kadra.

Boris Školaris

Unifikacija embalaže - dvorezni nož

Popolnoma razumljiva je želja proizvajalcev, da s kakršnokoli svojo potezo pritegnejo pozornost kupcev in zato ni čudno, da se iz dneva v dan srečujemo z novimi proizvodi, novim pakiranjem, novo embalažo. Enega izmed načinov opozarjanja potrošnika na proizvod predstavlja tudi unifikacija embalaže, katera je osvojila veliko proizvajalcev, na posebno rodovitna tla pa je naletela prav v konzervni industriji.

Če zanemarimo estetsko stran unifikacije, pridemo do vprašanja opravičenosti unifikacije s komercialnega vidika. Osnovni cilj unifikacije embalaže je vsekakor proizvajalčeva želja, da potrošnika, ki je navajen na določen njegov artikel, z embalažo opozori nase kot na proizvajalca tega proizvoda in cele vrste drugih proizvodov s podobno embalažo.

Če problem opazujemo zase, ne pridemo do dvoumnosti, toda vsekakor moramo pred tem upoštevati naslednje:

Ne bi mogli reči, da je v celotni konzervni industriji Jugoslavije kakemu proizvajalcu s svojim celotnim asortimanom uspelo zadovoljiti okus posameznega potrošnika.

V omenjeni industriji najpogosteje srečujemo kombinacije: juhe Podravka, paštete Gavrilović, fižol Delamaris in podobno. V tem asortimanu proizvodov se pojavljajo tudi artikli, za katere nekateri kupci mislijo, da so slabše kvalitete. Znano je, da kupec ne oprošča; če mu neki proizvod ni všeč, ga ne bo ponovno kupil.

PRODAJA NA DOMAČEM TRGU PO NAČRTU

Prodaja na domačem trgu se je do konca julija gibala v okviru plana. V strukturi prodaje najbolj izstopa juha z začinko (Novi Argo) in instant napitki.

pa tudi če v drugem proizvodu ne bo našel primerne zamenjave. Prav tako tu prihaja do izraza trditev, da unifikacija predstavlja dvorezni nož.

Vzemimo primer, da kupcu »X« kvaliteta Delamarisove paštete ni bila všeč. Prav gotovo je kupec pri ugotovitvi kvalitete po poskušnji opazil karakteristično embalažo Delamarisa in tako popolnoma upravičeno nastane bojazen, da bo kupec »X« svoje mnenje o slabi kvaliteti prenesel na vse blago, embalirano v podobni embalaži.

Tako postavljen problem vsekakor ne more biti rešen le z zgornjo trditvijo, ker gledano z druge strani lahko rečemo, da bo kupec »Y«, ki je zadovoljen s kvaliteto proizvoda, npr. fižola, to svoje mnenje o dobri kvaliteti prenesel na ostale proizvode.

Kontradiktornost, ki sledi iz navedenega, je na videz neresljiva. Lahko bi rekli, da je vse odvisno od tega, v kolikšni meri je proizvajalec pripravljen, da prevzame rizik duela obeh zgornjih trditev.

Rešitev, ki bi v največ primerih zadovoljila, je v delitvi unifikacije po horizontali in vertikali.

Gre pravzaprav za to, da je priporočljiva unifikacija embalaže samo po vertikali proizvoda. Enotna embalaža za isto vrsto različnega pakiranja predstavlja torej dobro potezo, ker omogoča potrošniku hitro razpoznavanje določenega artikla v vseh formatih.

Tako se izognemo apliciranju kvalitete nekega proizvoda na mnenje o širokem asortimanu.

Po drugi strani pa določen znak horizontalne unifikacije lahko uporabimo, toda v veliko manj upadljivi obliki kot običajno in najpogosteje samo pri sorodnih vrstah proizvodov.

Momčilo Jovanović

PROIZVODNJA V IRISU RASTE

Proizvodnja v obratu Iris, izražena v tonah, je bila v prvem polletju lani in letos naslednja:

	1970	1971
I.	398	310
II.	502	526
III.	538	561
IV.	219	412
V.	382	678
VI.	255	659
VII.	356	528

Ivanka Ferluga

NAŠA PROIZVODNJA V STALNEM PORASTU

Proizvodnja v Delamarisu, izražena v tonah, se je v zadnjih mesecih močno povečala:

	1970	1971
I.	660	573
II.	838	860
III.	856	843
IV.	541	717
V.	736	1021
VI.	712	1051
VII.	619	817

Razveseljivo močan porast proizvodnje dosegamo z manjšim številom delovnih ur in z dokončno uvedbo 42-urnega delovnega tedna.

Ivanka Ferluga

Čez deset in deset let

Ob 10-letnici delavskega samoupravljanja kombinata »DELAMARIS« je bilo v jubilejni izdaji Našega glasa napisano:

»... Vsem, ki so pred desetimi leti dvomeče gledali na izročanje tovarn v upravljanje delavcem, lahko danes postrežemo z dokumenti, ki dokazujejo velikanski vzpon našega gospodarstva prav v teh zadnjih 10 letih. Za nas je...«

Tek najbližjih dni nas bo pri-

peljal do dneva, ko bomo na poti našega upravljanja našli dvajset obcestnih kamnov, in ko ne bomo več prikazovali naših dosežkov zato, da bi prepodili dvom ljudi v delavca kot pred desetimi leti, temveč da bomo ugotovili, kakšni sta bili setev in žetev teh naših dvajsetih let.

Oglejmo si na grafičnih prikazih nekaj naših dosežkov dela in ugotovili bomo, da naš trud ni bil zaman.

V Delamarisu neprekinjeno več kot 20 let

BOLOGNA Marija 20 LET
BONIN Antonija 20 LET
BOŽIČ Bruna 20 LET
BOŽIČ Palmira 20 LET
CHELLERI Giovanna 20 LET

CHICCO Alojz 26 LET
DEGRASSI Italija 22 LET
DELLORE Italo 21 LET
DUDINE Ivana 22 LET
FELDA Avrelija 20 LET
FIČUR Gema 20 LET
GOJAK Antonija 22 LET
GOMBAČ Karlo 20 LET
GRIZON Lidija 20 LET
GUZIC Ana 20 LET
JAKOMIN Kristina 20 LET
KALIGARIĆ Marija 20 LET
KALIGARIĆ Silvano 20 LET
KAPEL Ana 20 LET
KLEVA Ivan 24 LET
KLEVA Marija 20 LET
KLEVA Marija 20 LET
KLOBAS Marija 20 LET
KOCJANČIĆ Slava 21 LET
KOTERLE Marija 20 LET
KOZLOVIĆ Alma 20 LET
LOGANES Slava 32 LET
MARSIC Lucija 22 LET
MORATO Ljudmila 20 LET
MORGAN Marija 20 LET
PEROŠA Armida 21 LET
PUGLIESE Livija 23 LET
RADOJKOVIĆ Egidio 20 LET
SAVARIN Amelija 20 LET
ŠKERLIĆ Jože 25 LET
ŠTRANCAR Alojzija 22 LET
TUL Rozalija 20 LET
VATOVEC Viktorija 20 LET

STATUT PRED SPREJEMOM

V mesecu marcu je bil izdelan prvi prednačrt statuta.

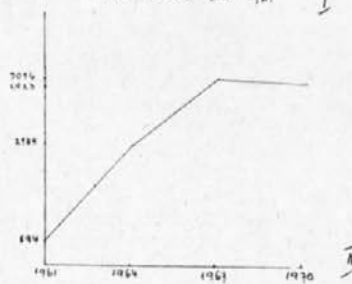
Komisija za izdelavo statuta je dala prednačrt v obravnavo družbeno-političnim organizacijam podjetja in ga z njihovimi pripombami predložila delavskemu svetu kombinata v obravnavo.

Na svoji seji 25. 6. 1971 je delavski svet sprejel načrt statuta in ga kot predlog dal v obravnavo delovni skupnosti in Skupščini občine Izola.

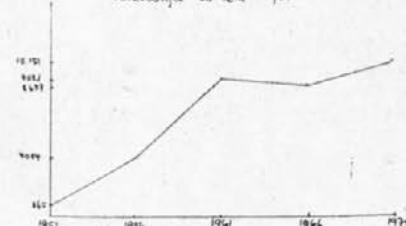
SO Izola v zakonskem roku 30 dni ni k statutu ničesar pripomnila, zato je komisija za izdelavo statuta po končanih zborih proučila pripombe in svoj predlog teksta statuta dala s pripombami in obrazložitvami delavskemu svetu v dokončni sprejem.

Metka Radovanović

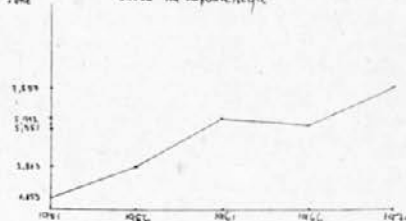
Ulov ribe od leta 1961

Proizvodnja od leta 1961

Tonaža na zaposlenega

Če pogledamo, kako zadovoljujemo tržišče doma, vidimo, da danes ena družina v Jugoslaviji povpraša po 72 ribjih konzervah letno, ter da je vsak Jugoslovian deležen 19 naših obrokov letno.

Tudi tujcem naši proizvodi niso neznani. Naši izdelki potujejo v Avstrijo, Zahodno Nemčijo, Dansko, Vzhodno Nemčijo, Čehoslovaško, v Belgijo, Švedsko, Francijo, Italijo, Anglijo, Švico, Avstralijo in na Malto.

Zanimivo pa je tudi spoznanje, da bi na naših ribjih konzervah, položenih drugo ob drugi, lahko prehodili dolgo pot: enkrat in pol okoli zemlje — torej smo v dvajsetih letih postali pravi globtrotterji.

Dunja Komljanec

IZVOZ NAD PLANOM

V letu 1971 smo planirali za 2.589.000 dolarjev izvoza. V sedmih mesecih pa smo izvozili za 1.558.000 dolarjev, v glavnem ribjih konzerv, kar je 10 % več kot lani. Tudi usmeritev izvoza je boljša kot lani, saj smo letos izvozili 82 % blaga na zahod, lani pa le 60 %.

Na visokem nivoju — delavci z najdaljšim stažem v podjetju pri predsedniku UO in DS

O IMENITNIH LJUDEH

Hočeš nočeš moramo priznati, da na svetu mrgoli imenitnih ljudi. Celo v socializmu naletimo nanje; kajti socializem je, konec koncev, imenitna reč in torej brez njih sploh ne bi šlo. Tale imenitnost je pravzaprav silno zapleteno in docela neraziskano področje. Po svojih skromnih močeh bi tokrat rada vsaj malce razjasnila to zagonetno vprašanje. Že takoj na začetku pa moram povedati, da si v večini primerov celo imenitni ljudje sami ne znajo razložiti, v čem pravzaprav tiči skrivnost njihove imenitnosti. Včasih je, tako pravijo, kar podedovana. Kaže se v tem, da vam srečni dedič na višez mimogrede in docela nevsiljivo sem ter tja namigne, da je bil neki praprastic senator ali da bi dedov bratranec še danes znal povedati, kako sijajno se je svojčas zabaval na sprejemih dunajske gospode. In pri tem se držijo tako imenitno, da vas nemalo krat trdno prepričajo, da je navsezadnje samo njihova zasluga, ako so njihovi predniki uživali ugled in dober sloves.

Pravzaprav je ugledno sorodstvo nasploh zelo iskano orodje za izdelavo imenitnosti. Zlepa ni nobena stvar tako poceni in priročna. Zadostuje, da znate v pogovor spretno vplesti ime in

družbeni položaj umrlega ali, še bolje, živečega sorodnika in kot bi mignil, vas obda prelestni sij imenitnosti. Kako se tovrstnim imenitnikom uspe dvigniti nad vse ostale — to je čudež, ki bo ostal skrivnost na vse večne čase. Morda samo iščejo rešitev za vse razbite iluzije in neuresničene želje ter mimo te pričarane imenitnosti nimajo ničesar pokazati. Znaajo pa biti, povem vam, na moč kratkočasni in čez mero zanimivi, četudi začno sčasoma rahlo presedati, zlasti še, ako imate to smolo, da jih srečujete sleherni dan. Spočetka znajo s slavo spevi temu ali onemu sorodniku ali kar celi družini (svoji, se razume) prav imenitno zabavati hvaležno občinstvo, čez čas pa postanejo dolgočasni (če že ne prav utrudljivi), ko se izkaže, da venomer gonijo samo eno kot kukavica; kajti sijajnih prednikov in sorodnikov je pač le toliko in toliko in ko petnajstič slišite o vseh njihovih podvigih in družbenih položajih (ki so vsekar zelo imenitni), vas od vse te imenitnosti začneta boleti glava in želodec.

V drugo vrsto imenitnih ljudi spadajo tisti, ki se ne morejo pohvaliti z nobenim sorodnikom, najsi se še tako trudijo. Zato pa je njihova imenitnost precej manj izvirna, ker se kratkomalo posnemajo med seboj. K sreči se te neizvirnosti sploh ne zavedajo, kar dosti pripomore k njihovemu samozavesti in duševnemu miru ter, se razume, k temu, da imenitnost ne trešči s svojega strmega podstavka, od koder zviška gleda na vse. Spoznate jih najprej v deževnem vremenu, ko se z avtomobili zaganjajo skozi luže, da je na mah večina mokrote na pločnikih (če so se seveda prebrisani pešci pravočasno umaknili). Z zagrizeno ihto divjajo okrog ovinkov in vas prepuščajo vaši lastni budnosti in iznajdljivosti. Če imate smolo in ste počasni, bodisi ker imate nogo v mavcu, bodisi ker vas tarejo leta in torej ne zmorete akrobatskega skoka vstran, si ne belite glave zastran tega: imeniten človek te vrste ima tudi imeniten avtomobil in torej zavore kot je treba in ne boste utrpeli škode. Kvečjemu vam bo lastnik na ta ali oni način pojasnil, kaj da ste, pri čemer boste izvedeli o sebi marsikaj, česar dotlej niste vedeli. Spoznate ga tudi po tem, da ga sem ter tja celo marsikaj zanima, zlasti še, če je to v zvezi z denarjem, novo ljubico ali katerokoli stvarjo, ki je trenutno v modi in ki jo je mogoče kupiti ali ukrasti. O teh stvareh tudi lahko z njim po mili volji kramljate. Nikar pa mu ne omenjajte pesnikov in filozofov ali če-

sarkoli v zvezi z znanostjo! Preziral vas bo do konca dni, kajti sovraži vse, česar ne razume, ker je napačno prepričan, da priznanje omejenosti lahko resno ogrozi njegovo imenitnost.

Poznamo še tretjo vrsto imenitnih ljudi in le-teh se v resnici nikoli ne naveličate. Imenitni pa so zato, ker znajo ceniti in upoštevati tudi vse tisto, česar ne razumejo, ker se zavedajo, da je na svetu na kupe stvari, katere jim pač ni bilo dano spoznati. Govorijo o vsem, kar jim je blizu, in jim še na misel ne pride, da bi s posmehljivostjo in izbruhi neutemeljenega nasprotovanja zamorili vso družbo, kadar pogovor nanese na stvari, o katerih vedo bolj malo. Držijo se pravila, da več glav pač več ve in da njihova konec koncev tudi ni prazna.

Sicer pa — kaj bi še naprej pleteničili! Prepričana sem, da ste že zdavnaj pogruntali, skaksnim namenom pisarim vse to. Dan na dan namreč poslušam, kako ljudje tožijo drug nad drugim in zazdelo se mi je, da je moja sveta dolžnost malce osvrkati lastnosti, katere drug pri drugem najteže prenašamo, in zapeti malce hvale tistim, ki so najbolj iskane. Vendar — učiti ljudi, kaj je prav in kaj ne — ljubi soobčani, kakšen nevhvaležen posel je to!

Sonja Cvetkovič

RIBIŠKI PRAZNIK

4. in 5. SEPTEMBRA

Ribiški praznik sovпада s praznovanjem 20. obletnice samoupravljanja. Ribiški praznik, ki ga bomo praznovali prvo soboto in nedeljo v septembru, v celoti organizira turistično društvo Izola, proslavo 20. obletnice samoupravljanja pa naša komisija za proslavo. Medtem ko se bo naša proslava odvijala v parku Arrigoni, bomo praznovali ribiški praznik od lekarne do pristanišča. Prireditelji pravijo, da bo organizacija ribiškega praznika letos mnogo boljša kot v preteklosti, da bo boljša oskrba in da bo tudi ognjemet.

Vse članke kolektiva vabimo, da se udeležijo proslave 20. obletnice delavskega samoupravljanja kombinata v soboto, 4. septembra 1971, v parku ARRIGONI v IZOLI s pričetkom ob 16. uri.

Ob tej priložnosti bo tudi slavnostna seja delavskega sveta, na kateri bodo nagrajeni tisti, ki so v kombinatu zaposleni nepretrgoma nad 20 let.

Komisija za pripravo proslave

MISLI

Dober glas seže v deveto vas, glas o nelikvidnosti pa v devetnajsto.

Za tiste, ki so navajeni nositi zastavo, je dostikrat vseeno, kakšne barve je.

Opazovati življenje skozi črna očala ni nič manj nevarno, kot gledati skozi roznata.

Vino zmocchi grlo, a izsuši denarnico.

»Naš glas« izdaja kolektiv kombinata konzervne industrije »Delamaris« iz Izole. List urejuje uredniški odbor skladno s predpisi. Glavni in odgovorni urednik Miloš Vukičević. Tiska tiskarna ČZP Primorski tisk, Koper.

List dobijo člani kolektiva brezplačno.